

Skatteministeriet

2. november 2020
J.nr. 2020 - 8946

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 795 af 5. oktober 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

I svar på SAU alm. del – spørgsmål 608 svarer ministeren: “Ved en ordning med registrering på navn i VP Securities vil der ikke være nogen mekanismer, som sikrer, at den registrerede aktionær er den, der skattemæssigt er ejer af aktien. VP Securities har ingen forudsætninger for at undersøge, om registreringen på navn rent faktisk afspejler det virkelige ejerskab. Den registrerende bank vil heller ikke have incitament til at verificere de oplysninger, der sendes til VP Securities om ejerskab til aktien, da den ikke hæfter for videregivelse af oplysninger, som måtte vise sig at være forkerte. Der vil endvidere kunne opstå problemer i forhold til aktielån, idet aktielån i VP Securities registreres som salg.” Hvis det ligger regeringen på sinde, at bankerne skal have et særskilt incitament til at verificere de af aktionæren afgivne oplysninger, herunder om den, der anmoder om refusion, er retmæssig ejer, hvorfor hæfter bankerne i regeringens eget forslag så ikke for fejl og mangler i forbindelse med anmodning om refusion af udbytteskat? Når bankerne får monopol på at formidle refusionsanmodninger, og dermed gives et indtægtsgrundlag i form af gebyrer betalt af udenlandske aktionærer for at facilitere denne service, bør de så ikke påtage sig et ansvar for at oplysningerne er korrekte?

Svar

I den foreslåede nettoindeholdelsesmodel indgår en objektiv hæftelse for bankerne. Den objektive hæftelse vil kunne gøres gældende, hvis Skatteforvaltningen i forbindelse med udøvelse af den efterfølgende stikprøvekontrol, som indgår som et element i nettoindeholdelsesmodellen, har kunnet konstatere, at der har været indeholdt for lidt i udbytteskat. Endvidere vil hæftelsen kunne gøres gældende, hvis Skatteforvaltningen ikke har modtaget oplysninger om den enkelte udbyttedagers aktiebeholdning, hvilket er en nødvendig oplysning ved stikprøveudvælgelsen, eller hvis Skatteforvaltningen ikke rettidigt har modtaget den dokumentation, der skal bruges ved selve kontrollen. Hæftelsen omfatter også situationer, hvor det i stikprøvekontrollen konstateres, at den umiddelbare modtager af udbyttet ikke er den, der skattemæssigt er ejer af aktierne.

Når den foreslåede nettoindeholdelsesmodel inkluderer objektiv hæftelse for bankerne, skal det ses som et modstykke til, at stikprøvekontrollen først kan foretages, efter at der er foretaget nettoindeholdelse med den oplyste skattesats, og udbyttet netto for skat er udbetalt til den udenlandske aktionær. Når tilbagesøgningsmuligheden i stedet benyttes efterfølgende, kan Skatteforvaltningen foretage kontrol af relevante oplysninger, inden tilbagebetaling af for meget betalt udbytteskat til den udenlandske aktionær.

Udover den objektive hæftelse vil Skatteforvaltningen fortsat i andre situationer kunne rejse erstatningskrav, hvis det vurderes, at der foreligger en ansvarspådragende handling.